

การเขียนคำขวัญ*

เอกสาร ผลวัฒนา*

คำขวัญ คือ ถ้อยคำที่แต่งขึ้นเพื่อเตือนใจหรือเพื่อให้เป็นสิริมงคล นับเป็นงานเขียนที่มีบทบาทมากในสังคมไทยปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากในวันสำคัญแต่ละปีจะมีการประกาศคำขวัญของวันดังกล่าวเพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ทราบ ทำความเข้าใจ และนำไปใช้ เช่น คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ คำขวัญวันแม่แห่งชาติ นอกจากนี้บางหน่วยงานก็มีการประกาศเชิญชวนให้ผู้สนใจส่งคำขวัญเข้าประกวดอยู่เสมอๆ เช่น คำขวัญวันครู

๑. ลักษณะของคำขวัญ

คำขวัญ มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

๑.๑ เป็นข้อความที่แต่งขึ้นเพื่อปลูกฝังแนวคิดและค่านิยมที่ดีงาม เตือนใจให้กระทำมิด และให้คิดปฏิบัติในเรื่องเฉพาะอย่างโดยย่างหนึ่ง เช่น

ตัวตายดีกว่าชาติตาย

ยิ่งวันละนิด จิตแจ่มใส

๑.๒ เป็นข้อความที่สั้น กระชับ ละลวย มีเสียงสัมผัสให้จดจำง่าย ไม่ยาวนัก และไม่แต่งเป็นคำประพันธ์ ประเทศหรือกรอง

ส่วนใหญ่คำขวัญจะมีการใช้คำคล้องจองระหว่างวรรค คือ การใช้ถ้อยคำที่มีเสียงไฟเราะอันเกิดจาก การใช้เสียงสัมผัสสระ^๑ ช่วยให้เกิดความไฟเราะลักษณ์มากกว่าการใช้ถ้อยคำปกติ เช่น

อ่านหนังสือวันละหน้า พาชีวิตจิตสดใส

จากคำขวัญข้างต้นจะเห็นได้ว่า มีการใช้เสียงสัมผัสสระอาในคำว่า “หน้า” และ “พา” เพื่อสร้างความคล้องจองระหว่างวรรคของคำขวัญ

ป้าไม้มีของเรา ช่วยเอาใจใส่ ร่วมอนุรักษ์ไว้ ใช้อย่างรู้คุณ

(คำขวัญชนะเลิศระดับเยาวชน นักเรียน นักศึกษา หัวข้อ “ป้าไม้มีของเรา” เนื่องในวันสถาปนา กรมป้าไม้ครบรอบ ๑๒๐ ปี)

*เอกสารนี้เป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งในคู่มือการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓-๔ ของสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

^๑อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

^๒การใช้เสียงสัมผัสสระ คือ การใช้คำที่มีเสียงเดียวกัน ถ้าเป็นคำที่มีตัวสะกดต้องอยู่ในมาตราเดียวกัน มาเรียงกันในตำแหน่งที่ติดกัน หรือใกล้กัน

จากคำขวัญข้างต้นจะเห็นได้ว่า มีการใช้เสียงสัมผัสสรรษาในคำว่า “เรา” และ “เอา” เพื่อสร้างความคล้องจองระหว่างวรคแรกและวรคที่ ๒ ของคำขวัญ และการใช้เสียงสัมผัสสรรษาในคำว่า “ไว้” และ “ใช้” เพื่อสร้างความคล้องจองระหว่างวรคที่ ๓ และวรคที่ ๔ ของคำขวัญ

นอกจากการใช้คำคล้องจองระหว่างวรคแล้ว ยังปรากฏการซ้ำคำ คือ การทำให้ถ้อยคำที่ใช้มีความหมายเน้นหนักยิ่งขึ้น โดยใช้คำเดียวกันกล่าวซ้ำระหว่างวรคของคำขวัญด้วย เช่น

ดีมานทุกวัน ดีมีได้ทุกวัย

จากคำขวัญข้างต้นจะเห็นได้ว่า มีการใช้ถ้อยคำเพื่อเน้นความหมายให้หนักแน่นเด่นชัดยิ่งขึ้นจาก การซ้ำคำคำว่า “ดีม” และ “ทุก” ในวรคแรกและวรคที่ ๒ ของคำขวัญ
บางครั้งอาจพบทั้งการใช้คำคล้องจองและการซ้ำคำ เช่น

รู้ประโยชน์ รู้รักษา ใช้อย่างรู้คู่ ผืนป่ายิ่งยืน

(คำขวัญชนะเลิศระดับประชาชน หัวข้อ “ป้าไม้ของเรา” เนื่องในวันสถาปนากรุงป้าไม้ครบรอบ ๑๒๐ ปี)

จากคำขวัญข้างต้นจะเห็นได้ว่า มีการใช้ถ้อยคำเพื่อเน้นความหมายให้หนักแน่นเด่นชัดยิ่งขึ้นจาก การซ้ำคำคำว่า “รู้” ในวรคแรก วรคที่ ๒ และวรคที่ ๓ ของคำขวัญ และมีการใช้เสียงสัมผัสสรรษาในคำว่า “ค่า” และ “ป้า” เพื่อสร้างความคล้องจองระหว่างวรคที่ ๓ และวรคที่ ๔ ของคำขวัญ

๑.๓ ใช้แสดงลักษณะขององค์กรโดยองค์กรหนึ่ง และออกในวาระสำคัญวาระหนึ่งอาจใช้เป็นประจำตลอดไป หรือประจำปี เช่น

เสียงดนตรี อดทน ตั้งใจอย่างมีเกียรติ (คำขวัญกองบัญชาการตำรวจตะรา维วนชัยเด่น)

รู้หน้าที่ มีวินัย ไฟความดี (คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๖๖)

ครุติ ศิษย์ดี มีอนาคต (คำขวัญวันครุฑ พุทธศักราช ๒๕๖๖)

๑.๔ ใช้นำเสนอสิ่งดีเด่นของจังหวัดหรือของท้องถิ่นในเชิงประชาสัมพันธ์ คำขวัญประจำจังหวัดมีประจำทุกจังหวัด บางอำเภอหรือบางตำบลก็มีคำขวัญประเภทนี้ด้วย ถือเป็นคำขวัญที่มีความสำคัญประสันต์ต่อเมือง ไม่ให้กระทำผิด และคิดปฏิบัติอย่างดี เช่น

กรุงเทพฯ ดุจเทพสร้าง เมืองศูนย์กลางการปกครอง วัด วัง งามเรืองรอง เมืองหลวงของประเทศไทย (คำขวัญกรุงเทพมหานคร)

กรมหลวงประจำจักรษร้างเมือง ลือเลื่องแหล่งธรรมะ อารยธรรมห้าพันปี ฐานีผ้าหม่มขิด ธรรมชาติ เนรมิตทะเลบัวแดง (คำขวัญจังหวัดอุดรธานี)

นอกจากลักษณะดังกล่าวข้างต้นแล้ว หากเปรียบเทียบเพื่อแยกคำขวัญจากคำกล่าวชนิดอื่น เช่น โวหาร คำคม สุภาษิต อาจสรุปได้ว่า คำขวัญต่างกับโวหาร คือ มีขานดลีน ต่างกับคำคม คือ ให้แนวปฏิบัติ และต่างกับ สุภาษิต คือ อาจเป็นสัจธรรมหรือไม่ก็ได้

๒. แนวทางการเขียนคำวัญ

การเขียนคำวัญ มีแนวทางการเขียน ดังนี้

๒.๑ ใช้ถ้อยคำสัน្ឩ กะทัดรัด อาจมีขนาดสั้นเพียงประโยคเดียวหรือรรคเดียว หรือมีขนาดยาวตั้งแต่ ๒ ประโยคขึ้นไปจนถึงหลายประโยคหรือหลายวรรค และอาจเป็นคำคล้องจองหรือไม่ก็ได้

๒.๒ เขียนให้ตรงจุดมุ่งหมาย แสดงความคิดอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านและหรือผู้ฟังเข้าใจสารตรงตามจุดมุ่งหมายของคำวัญ ดังจะเห็นได้จากคำวัญประจำจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศไทยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อประชาสัมพันธ์จังหวัด ก็มักจะมีเนื้อหาที่แสดงถึงลักษณะสำคัญ จุดเด่น สถานที่ท่องเที่ยว หรือสินค้าของจังหวัดนั้น ๆ เช่น คำวัญจังหวัดสุราษฎร์ธานี “เมืองร้อยเกาะ เกาะอ่าวอ่าย หอยใหญ่ ไข่แดง แหล่งธรรมะ”

จากเนื้อหาคำวัญของจังหวัดสุราษฎร์ธานีสะท้อนให้เห็นว่า จังหวัดสุราษฎร์ธานีนั้นมีเกาะซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอยู่เป็นจำนวนมาก มีอาหารประจำจังหวัดซึ่งเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป คือ เกาะโรงเรียน หอยนางรม และไข่เค็มไชยา ส่วนวรคสุดท้ายของคำวัญสะท้อนให้เห็นว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความรุ่งเรืองทางพุทธศาสนาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

๒.๓ เลือกสรรถ้อยคำที่สื่อความหมายชัดเจน ให้อารมณ์และความรู้สึกซาบซึ้งประทับใจ เช่น คำวัญหัวข้อ “ลดเค็มครึ่งหนึ่ง” (โครงการโรงพยาบาลต้นแบบในการลดเค็ม) ของคณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล “ลดความเสี่ยงโรค ลดปริโภคเค็ม”

จากคำวัญข้างต้น จะเห็นได้ว่า ใช้ถ้อยคำสัน្ឩ กะทัดรัด สื่อความชัดเจน สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด มีการซ้ำคำว่า “ลด” เพื่อเน้นย้ำถึงจุดมุ่งหมายของคำวัญที่ต้องการให้ผู้อ่านและหรือผู้ฟังลดการบริโภคเค็ม โดยแสดงถึงผลของการปฏิบัติ “ลดความเสี่ยงโรค” เพื่อโน้มน้าวใจให้เกิดการปฏิบัติตาม

รายการอ้างอิง

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (๒๕๕๘). หนังสืออุเทศภาษาไทย หลักภาษาไทย : เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้. กรุงเทพฯ: rongpimpracha.

ราชบัณฑิตยสภา, สำนักงาน. (๒๕๖๓, ๒๖ มีนาคม). “คัพท์วรรณกรรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสภา ชุดที่ ๑๑”.

Facebook. <https://www.facebook.com/photo/?fbid=700076304998170&set=a.2162904140434336>